

Sygn. akt IC 838/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Damian Czajka

Protokolant: Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. B.

o zapłatę 1.844,64 zł

I. powództwo oddała;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt I C 838/15 upr

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) SA w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego D. B. kwoty 1844,64 zł z odsetkami umownymi od dnia 12 czerwca 2013 roku w wysokości 17 % rocznie, lecz nie więcej niż obowiązujące odsetki maksymalne. Uzasadniając żądanie wskazała, że w dniu 20 sierpnia 2008 roku strony zawarły umowę o kartę kredytową C.. Na tej podstawie pozwany otrzymał kartę kredytową oraz zobowiązał się do spłaty zaciągniętego kredytu zadłużenia zgodnie z warunkami umowy oraz regulaminem kart kredytowych. Wobec braku spłaty zobowiązania zgodnie z harmonogramem spłaty i opóźnienia w płatności minimum dwóch wymagalnych rat zobowiązania, strona powodowa, pismem z dnia 9 września 2011 roku, skutecznie wypowiedziała pozwanemu umowę. Wysokość i termin płatności zobowiązania strony pozwanej wynika z wystawionego przez Bank wyciągu ksiąg bankowych z dnia 11 czerwca 2013 roku numer (...) / (...), podpisanego przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków powodowego banku i opatrzonego jego pieczęcią.

Pozwany D. B. , wnosząc o oddalenie powództwa w całości, przyznał, że łączyła go z Bankiem (...) SA w W. umowa o kartę kredytową. Zarzucił jednak, że korzystał z karty zgodnie z regulaminem i dokonywał regularnie spłat. W związku z tym Bank nie miał podstaw do wypowiedzenia umowy. Pozwany nie posiadał wiedzy, że Bank wypowiedział przedmiotową umowę oraz, że wystąpił na drogę postępowania sądowego. Pozwany wskazał że w latach 2013, 2014 co miesiąc przelewał pieniądze na spłatę zobowiązania, w ten sposób w roku 2013 uiścił łącznie 2250 zł, w tym kwotę 1200 zł już po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych, załączonego do pozwu, zaś w roku 2014 i wpłacił łącznie 769,67 zł. Mając na uwadze pozwany zarzucił, że strona powodowa nie udowodniła dochodzonego roszczenia, nie przedstawiając żadnych dowodów na potwierdzenie wysokości żądanej wierzytelności.

Mając na uwadze, że pomiędzy stronami nie było sporu odnośnie zawarcia przez stronę umowy o kartę kredytową z dnia 20 kwietnia 2008 roku, Sąd ustalił nadto:

W dniu 1 czerwca 2013 roku Bank (...) SA w W. sporządził wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) / (...), stwierdzając w nim zadłużenie pozwanego z tytułu aktualnego salda wykorzystania kredytu bankowego za pomocą karty kredytowej C., na kwotę 1844,64 zł z odsetkami umownymi w wysokości 17 % od dnia 12 czerwca 2013 roku.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg bankowych (k.39).

Pozwany w latach 2013, 2014, co miesiąc przelewał pieniądze na rzecz powodowego Banku, w ten sposób w roku 2013 uiścił łącznie 2250 zł, w tym kwotę 1200 zł już po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych, załączonego do pozwu, zaś w roku 2014 wpłacił łącznie 769,67 zł.

Dowód:

- potwierdzenia wpłat (k.45-59).

Opisane wyżej stan faktyczny sporu Sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez pozwanego dowodów wpłat.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten na gruncie postępowania cywilnego znajduje instrumentalne dopełnienie w artykule 232 k.p.c. stanowiącym, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Z przepisów tych wynika, że strona zgłaszająca roszczenie podlegające ochronie prawnej winna przede wszystkim wskazać okoliczności stanowiące jego podstawę, a w dalszej kolejności dowody na ich potwierdzenie. W uzupełniając dodać można, że zakres tych okoliczności determinuje podstawa prawna żądania, pomimo braku obowiązku strony do jej określenia, co wynika jednoznacznie z brzmienia art. 227 k.p.c. w myśl, którego przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Spełnienie przez powoda ciężących na nim obowiązków, zwanej w skrócie ciężarem dowodu, daje możliwość skutecznego zrealizowania jego interesu, poprzez orzeczenie sądu. W okolicznościach sporu wskazać można dodatkowo na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 201 roku w sprawie P 7/09, który pozbawił wyciągi z ksiąg rachunkowych banku mocy prawnej dokumentu urzędowego w obrocie konsumenckim.

Na podstawie z przedstawionych przez Bank dowodów z dokumentów nie można określić istnienia i wysokości zobowiązania strony pozwanej; dla jej potwierdzenia nie jest wystarczający załączony do pozwu wyciąg z ksiąg bankowych. Wątpliwości w tym zakresie dodatkowo potęguje dowiedziona poprzez potwierdzenia wpłat okoliczność uiszczenia na rzecz strony powodowej sumy znacznie przewyższającej wiarygodność stwierdzoną we wspomnianym wyciągu.

Mając to na uwadze Sąd na podstawie art. 6 k.c. powództwo w oddalił, obciążając stronę powodową obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz pozwanego.